

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

כתובות-אלמנה גיונות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כיצד מוכרת?												◇ ^	צד.
מוכרת אחת לשנים עשר חדש, ולוקח מפרנס אחת לשלשים יום	רבי דניאל בר רב קטינא אמר רב הונא:											◇ ! ◆	
מוכרת לששה חדשים, ולוקח מפרנס אחת לשלשים יום.	רב יהודה:											◇ ! ◆	זו.
מוכרת לשנים עשר חדש, ולוקח מפרנס אחת לשלשים יום.	תניא כוותיה דרב הונא:											■	זו.
מוכרת לששה חדשים, ולוקח מפרנס אחת לשלשים יום.	תניא כוותיה דרבי יהודה:											■	זו.
הלכתא: מוכרת לששה חדשים, ולוקח מפרנס אחת לשלשים יום.	אמימר:											◇ ■	זו.
דרב הונא מאי?	רב אשי לאמימר:											;	זו.
לא שמיע לי, כלומר, לא סבירא לי.	אמר ליה: [אמימר]											!	זו.
מוכרת למזונות, מהו שתחזור ותטרוף לכתובה?	בעו מיניה מרב ששת:											◇ ^	זו.
קמיבעיא להו בדבר יוסף												■ ^	זו.
ארמלתא דזבין אחריות איתמי, ובי דינא דזבין אחריות איתמי	דאמר רב יוסף:											◇ ■ ■ ^	זו.
מאי? כיון דאחריות איתמי - טרפא, או דלמא מצי אמרי לה: נהי דאחריות דעלמא לא קבילת עילוך, אחריות דנפשך מי לא קבולי קבילת?												◇ ^	זו.
מוכרת והולכת עד כדי כתובה, וסמך לה שתגבה כתובה מן השאר	אמר ליה [רב ששת], תניתיה:											◇ ! ■	זו.
שמע מינה, שיירא אין, לא שיירא לא.												!	זו.
ודלמא עצה טובה קא משמע לן, דלא ליקרו לה הדרינתא												◇ ;	זו.
א"כ, ליתני גובה כתובה מן השאר, מאי סמך לה? שמע מינה, שיירא אין, לא שיירא לא.												◇ !	זו.
זבין ולא איצטריכו ליה זוזי, הדרי זביני או לא הדרי זביני?	איבעיא להו:											◇ ^	זו.
דההוא גברא דזבין ארעא לרב פפא, דאצטריכו ליה זוזי למיזבן תורי, לסוף לא איצטריכו ליה, ואהדריה ניהליה רב פפא לארעיה.	תא שמע: [רב פפא]											◇ ; ■	זו.
רב פפא לפני משורת הדין הוא דעבד.												◇ !	זו.
דההוא בצורתא דהוה בנהרדעא, זבניהו כולי עלמא לאפדנייהו, לסוף אתו חיטי	ת"ש:											◇ ; ○	זו.
דינא הוא, דהדרי אפדני למרייהו.	אמר להו רב נחמן:											◇ ; ■	זו.
התם נמי זביני בטעות הוו, דאיגלאי מילתא דארבא בעקולי הוה קיימא.												◇ !	זו.
אם כן, נמצאת מכשילן לעתיד לבא	אי הכי, היינו דאמר ליה רמי בר שמואל לרב נחמן:											◇ ; ■	זו.
אטו כל יומא בצורתא שכיחא?	אמר ליה: [רב נחמן]											◇ ; ■	זו.
אין, בצורתא בנהרדעא משכח שכיחא.	אמר ליה: [רמי בר שמואל]											◇ ! ■	זו.
והלכתא: זבין ולא איצטריכו ליה זוזי, הדרי זביני.												◇ ■	זו.
אלמנה בין מן האירוסין בין מן הנשואין - מוכרת שלא בבית דין	[ת"ק]											◇ ■	זו.
מן הנשואין - מוכרת שלא בבית דין, מן האירוסין - לא תמכור אלא בבית דין, מפני שאין לה מזונות, וכל שאין לה מזונות - לא תמכור אלא בבית דין.	רבי שמעון:											◇ ■	זו.
בשלמא מן הנשואין - משום מזוני, אלא מן האירוסין מאי טעמא?												◇ ;	זו.
משום חינא	עולא:											◇ ! ◆	צד:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ♠ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

כתובות-אלמנה ניוזנת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לפי שאין אדם רוצה שתתבזה אשתו בבית דין.	רבי יוחנן:									!	◇	צז:
מאי בינייהו?										?		צז:
איכא בינייהו גרושה, למאן דאמר משום חינא, גרושה נמי בעיא חן למאן דאמר לפי שאין אדם רוצה שתתבזה אשתו בבית דין, גרושה לא איכפת ליה.										!	◇	צז:
וגרושה לא תמכור אלא בבית דין	תנן:									?	◇	צז:
בשלמא למאן דאמר לפי שאין אדם רוצה שתתבזה אשתו בבית דין, גרושה לא איכפת ליה אלא למאן דאמר משום חינא, גרושה נמי בעיא חן										?		צז:
הא מני? ר' שמעון היא.										!	◇	צז:
אי רבי שמעון										?		צז:
מן האירוסין לא תמכור כו'	הא תנא ליה רישא:									?	◇	צז:
מהו דתימא אלמנה מן האירוסין הוא, דלא נפיש חן דידה, אבל גרושה דנפיש חן דידה - אימא תיבעי חן.										!	◇	צז:
כל שאין לה מזונות	הא נמי תנינא:									?	◇	צז:
לאתויי מאי? לאו לאתויי גרושה										?		צז:
לא, לאתויי מגורשת ואינה מגורשת, כדרכי זירא										!		צז:
כל מקום שאמרו מגורשת ואינה מגורשת - בעל חייב במזונותיה.	דאמר ר' זירא:									!	◇	צז:
כשם שמוכרת שלא בב"ד, כך יורשיה יורשי כתובתה מוכרים שלא בבית דין	ת"ש:									?	◇	צז:
בשלמא למאן דאמר לפי שאין אדם רוצה שתתבזה אשתו בבית דין, כי היכי דאיהי לא ניהא ליה דתתבזי, יורשיה נמי לא ניהא ליה דליבזו אלא למאן דאמר משום חינא, יורשיה מאי חן איכא?										?		צז:
כגון שירשתה בתה או אחותה.	תרגמה עולא:									!	◇	צז:
מכרה כתובתה או מקצתה, משכנה כתובתה או מקצתה, נתנה כתובתה לאחר או מקצתה - לא תמכור את השאר אלא בבית דין	[ת"ק]										◆	צז:
מוכרת היא אפי' ארבעה וחמשה פעמים, ומוכרת למזונות שלא בבית דין וכותבת למזונות מכרתה	חכמים:										◆	צז:
וגרושה לא תמכור אלא בבית דין.											■	צז:
מתניתין מני?											^	צז:
ר"ש היא										!	◇	צז:
מכרה כתובתה, משכנה כתובתה, עשתה כתובתה אפותיקי לאחר - אין לה מזונות	דתניא: [רבי מאיר]									!	◇	צז:
אע"פ שלא מכרה ולא משכנה כתובתה אלא מחציתה - אבדה מזונותיה.	רבי שמעון:									!	◇	צז:
למימרא											■	צז:
דלא אמרי' מקצת כסף ככל כסף	דרבי שמעון סבר:									◆	■	צז:
אמרי' מקצת כסף ככל כסף	ורבנן [רבי מאיר] סברי:									◆	■	צז:
הא איפכא שמעינן להו										?		צז:
(ויקרא כ"א) והוא אשה בבתוליה פרט לבוגרת שכלו בתוליה, דברי ר"מ	דתניא: [רבי מאיר]									◆	?	צז:
מכשירין בבוגרת	רבי אלעזר ורבי שמעון:									◆	?	צז:
התם בקראי פליגי										!		צז:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא † question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
מקרא-key:	

כתובות-אלמנה ניוזנת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בתולה - אפי' מקצת בתולים, בתוליה - עד דאיכא כולהו בתולים, בבתוליה - בכדרכה אין, שלא כדרכה לא	רבי מאיר סבר:	♦	■	!								13:
בתולה - שלמה משמע, בתוליה - אפילו מקצת בתולים, בבתוליה - שיהו כל בתוליה קיימין, בין בכדרכה בין שלא כדרכה.	רבי אלעזר ורבי שמעון סברי:	♦	■	!								13: